

21.07

STYK
miej. obywateli

DODATEK

OBYTONA

Nr 5

BIULETYN INFORMACYJNY
ŁÓDZKIEGO KOMITETU OBRONY WIEZIONYCH ZA PRZEKONANIA

W numerze:

- Po ponownym aresztowaniu członków KPN
- Telex do Rady Państwa
- Telex do Sądu Najwyższego
- Akcja plakatowa contra MO
- Oświadczenie T.Jandziszaka
- M.Pstrąg-Bieleński w "Kulturze"
- Platforma Wyborcza KPN
- Moim zdaniem
- Apel Komitetu

Po ponownym aresztowaniu członków KPN

Dnia 9 lipca Sąd Najwyższy przychylił się do wniosku oskarżyciela, by wobec trzech członków KPN: L.Moczulskiego, T.Stańskiego i R.Szeremielewa zastosować areszt zapobiegawczy. Na wiadomość o tym odczułmy przygnębienie. Mija prawie rok od podpisania Porozumienia Gdańskiego, w którym w odpowiedzi na postulat 4 pkt.: znieść represje za przekonania władze zobowiązały się do pełnego przestrzegania swobody wyrażania przekonań w życiu publicznym i zawodowym.

Jak w takim razie należy odczytać decyzje Sądu Najwyższego, jako kolejny manewr przedkonfrontacyjny czy przejaw cenzury za sierpień? Provokacja czy próba zastraszenia? Wiedzą to władze. My wiemy tylko, że jest to walka z patriotyzmem (polskim) i to w okresie narastającej fali głodu, trwającej gehenny codziennego "zakołkowanego" życia.

Aresztowaniem przywódców KPN władze mogą ich uciszyć, nie uciszą jednak sumienia ani nie nakarmią narodu.

telex do Rady Państwa

do:
rady państwa
warszawa

wyrażamy oburzenie w związku z ponownym aresztowaniem 3 członków konfederacji polski niepodległej, uważamy, że w świetle pogłębiającego się kryzysu gospodarczego, narastającego głodu i chaosu wynikającego z nieudolności władz administracyjnych - skupienie uwagi i działań na walce z rzekomym zagrożeniem kontrewolucyjnym zakrawa na groteskę, aż nazbyt widoczne są próby odwrócenia "biegu wydarzeń", aresztowanie patriotów dążących do wolności i niepodległości Polski jest tego kolejnym przykładem, próby takie zawsze skazane są na porażkę, bo nigdy naród się z tym nie pogodzi.

możemy przegrać bitwę, wojnę o polską wygramy, totalitaryzm w polsce nie przetrwa.

za łódzki komitet obrony
wziętych za przekonania
wice rydzard kostrzewa

za studencki komitet
obrony wziętych za przekonania
przy nasz ut
przewodniczący wiesław urbański

telex do Sądu Najwyższego

do:
sądu najwyższego
warszawa

Kategorycznie protestujemy przeciwko uwieszeniu działaczy kpn! Żądamy ich natychmiastowego uwolnienia, oskarżamy sąd najwyższy, że pozwolił się wywyższyć z niezawisłości poddając się odwiecznym wrogom naszej niepodległości, wrogom wolności i tolerancji.

wasza decyzja jest niczym innym jak próbą zastraszenia naszego narodu, totalitarnemu reżimowi nie chodzi o trzech ludzi, lecz o to by obywateli wyrzekł się własnych przekonań i biernie akceptował wszystkie rzekomo jedynie słuszne - posunięcia władzy.

za łódzki komitet obrony wziętych za przekonania
ryszard kostrzewa
wiceprzewodniczący

za studencki komitet obrony wziętych za przekonania
wiesław urbański
przewodniczący

akcja plakatowa kontra MO

Na wiadomość o ponownym aresztowaniu trzech członków KPN Łódzki i Studencki KOWiP podjęli decyzję o akcji protestacyjnej polegającej na rozklejeniu po mieście plakatów.

W dniu 11.07.81 około godz. 19 w czasie akcji zatrzymani zostali i doprowadzeni do KDMO posiadający upoważnienia Kol.Kol. Urbański i Owczarek. Po godzinie na skutek interwencji zwolniono ich, zatrzymując jednak plakaty, klej oraz pedzel.

Powodem zatrzymania - jak stwierdzili funkcjonariusze MO - było zamieszanie miasta. Uważają oni za takie zamieszanie rozklejanie plakatów protestacyjnych i informacyjnych NGZZ "Solidarność".

Interwencja milicji w Łodzi nie była tego dnia jedyną w Polsce, również w innych regionach wystąpiły przypadki zatrzymań.

Wynika z tego wniosek, że była to akcja planowa; Czyżby początek nowej fazy walki ze Związkiem? Ciekawe, że milicja nie ingeruje podczas naklejania plakatów z hasłami o tematyce IX Zjazdu PZPR, przecież to też jest zamieszanie miasta.

JEŚLI CHCESZ UDZIELIC POMOCY
ŁÓDZKIEMU KOMITETOWI OBRONY
WIEZIONYCH ZA PRZEKONANIA
DOSTARCZAJ papier oświadczeń A3 i A4
INFORMACJA tel. 676 55 w.83

Oświadczenie T.Jandziszaka

Wrocław, 10.07.1981 r.

Oświadczenie

Ponowne zastosowanie aresztu tymczasowego wobec przywódców KPN L.Moczulskiego, R.Szeremielewa, T.Stańskiego oraz szantaż wobec T.Jandziszaka ograniczający lego prawa obywatelskie jest jawną provokacją wobec legalnie działającej partii politycznej i całego społeczeństwa. Klamlwa i oszczerca propaganda partyjnych środków masowego przekazu podczas śledstwa jak i fałszywa motywacja Sądu Najwyższego, argumentująca ponowne zastosowanie aresztu tymczasowego jest sprzeczna z praworządnością i sprawiedliwością społeczną. Oskarżenia w procesie przywódcy KPN mają prawo i obowiązek spocząć się z ludźmi, którzy walczyli o ich uwolnienie, jak i przedstawić prawdę o celach i metodach działania oskarżonych i całej KPN. Polityka poprzedniego kierownictwa PZPR doprowadziła kraj do ruiny. Dział ich nieodpowiedzialni kontynuatorzy chcą w imię egoistycznych celów doprowadzić kraj do konfrontacji i tragedii narodowej.

Ostrzegamy i napominamy tych, którzy są kompetentni, aby wycisnęli odpowiedzialne decyzje i wrócili do metod dialogu ze społeczeństwem w imię wyjścia z kryzysu.

Członek Rady Politycznej oskarżony w procesie politycznym KPN
Tadeusz Jandziszak

M.Pstrąg-Bieleński w KULTURZE

Mimo, że od dnia nadania audycji telewizyjnej o KPN upłynęło ponad 4 miesiące sprawa nie może być uznana za niebytą. Dlatego samleszczamy oświadczenia w sprawie tego programu M.Pstrąga-Bieleńskiego.

Kolonia 16 marca 1981 r.

Oświadczenie

W dniu 11 marca br. telewizja PRL nadała 40-minutowy program oszczerny Konfederację Polski Niepodległej. Nie ulega wątpliwości, że miał on na celu, tak jak wszystkie poprzednie ataki, przygotowanie dogodnej dla reżimu atmosfery przed zbliżającym się procesem członków kierownictwa KPN. Chodził przy tym o wykazanie przed społeczeństwem Polskim, że Konfederacja jest rzekomo powiązana z jakimiś antypolskimi siłami, i że kernysta z ich pomocy. W celu udowodnienia tych oskarżeń reżim znów posunął się do perfidnej mistyfikacji.

Podczas audycji przedstawiono Pałkom nagrania rozmów telefonicznych dowodzących, jakoby utrzymywał kontakty ze środowiskami politycznymi na Zachodzie, które łudzą rewizji polskiej granicy zachodniej. Sugerowano nawet, że doszedłem z nimi do porozumienia.

Oświadczam, że oskarżenia te są nieprawdziwe, a przypisywane mi wypowiedzi zostały sfałszowane przez bezpiekę. Zmontowano je z wielu, często koleżeńskich i politycznie neutralnych rozmów telefonicznych, jakie przeze prowadzałem z Leszkiem Moczulskim i jego żoną.

We wspomnianej audycji udawadniano, że taśmy z zaprezentowanymi nagraniami znaleziono w domu Moczulskich. Również w tym kwci kolosalne fałszerstwo; gdyż bezpieka skonfiskowała jedynie trzy taśmy z nagraniami muzyki rozrywkowej. To, że w sąwiadzeniu o konfiskacie nie uwidoczniło, jakie taśmy zawieszono, najlepiej widocznie, że od dawna, krok po kroku, sinue się dowody przeciwko wiarygodnym konfederatom.

Proces polityczny przeciw członkom kierownictwa KPN świadczy o tym, że w PRL ma miejsce odnowa stałnowskich metod walki z opozycją.

Pamiętnik Rady Politycznej KPN na granicze Maciej Patraga-Bieleński

(przedruk z "Kultury" paryskiej Nr 4/403 - 1981 r.)

Zajęcie jakiegokolwiek stanowiska do KPN jest niemożliwe bez znajomości Platformy Wyborczej 1980. Dlatego zamieszczamy ją w naszym piśmie.

Platforma Wyborcza KPN

1. Cel nadrzędny niepodległości państwa i narodu

Deklaracja Ideowa KPN określa jasno cel nadrzędny, jaki prądwieca konfederacja Polski Niepodległej: odzyskanie niepodległości państwowej i narodowej przez Polaków i utworzenie na miejsce PRL suwerennej Trzeciej Rzeczypospolitej - prawnej i moralnej kontynuacji Bierwszej /istniejącej do 1795/ i Drugiej /powstaje w 1918/. Będzie to państwo demokratyczne, sprawiadiwe, stanowiące wspania własność wszystkich obywateli. Cel ten można osiągnąć tylko drogą usunięcia dominacji radzieckiej nad Polską i usurpatorskiej dyktatury PZPR. PRL jest bowiem formą radzieckiego wladztwa nad Polską, zaś PZPR jest głównym instrumencem radzieckiej dominacji.

Droga do odzyskania niepodległości jest długa i trudna. Postawiony cel będzie można osiągnąć tylko w warunkach stopniowego angażowania się społeczeństwa polskiego w działania na rzecz niepodległości i skupienia najbardziej aktywnych środowisk w Konfederacji Polski Niepodległej - oraz prowadzenia realistycznej polityki, uwzględniającej warunki czasu, wykorzystującej wszystkie pojawiające się szanse, unikającej niewykalculowanego ryzyka i odwaznie eskalującej działania.

Sposoby i warunki następy działań określa rzeczywistość historyczna, w której przyszło nam funkcjonować. KPN nie uznaje PRL za suwerenną polską państwowość i odmawia jej mandatu moralnego, prawnego i społecznego - lecz dostrzega w PRL ważny element istniejącej rzeczywistości polskiej. Począp polityczną walkę z rządzącym aparatem PZPR uważamy za konieczne i usprawiedliwione wykorzystywać wszelkie godziwe możliwości, zwłaszcza prawne, jakie istnieją w PRL.

Z takich założeń wynika nasza decyzja wzięcia udziału w wyborach do Sejmu PRL.

2. Nasz udział w wyborach

Wybory do Sejmu i Rad Narodowych PRL odbędą się w oparciu o niedemokratyczną ordynację wyborczą, sprzeczną nawet z obowiązującymi w PRL normami Konstytucji PRL oraz Faktu Praw Obywatelskich i Politycznych.

Przeprowadzone zostaną tak, aby wyborcy mogli głosować jedynie na kandydatów Frontu Jedności Narodu, ustalonych bezpośrednio przez PZPR. Kierownictwu PZPR wybory są potrzebne dla stworzenia propagandowej fasady. Pragnie ono zdyskwalifikować masowy udział w głosowaniu /wynikły z bierności społeczeństwa i braku jego poczucia siły/ jako rzekome poparcie narodu polskiego dla PZP i stojącej za nim PZPR.

Bwiadoma tego wszystkiego Konfederacja Polski Niepodległej postanowiła jednak wywiązać się do Sejmu PRL - przeciwko systemowi i linii politycznej PZPR. Ponieważ komunistyczne władze nie dopuszczają do prawdziwych wspólnych wyborów, KPN symbolicznie zgłasza tylko kilku kandydatów. Reprezentować oni będą przedstawiony niżej program wyborczy KPN, zawierający ograniczone cele, możliwe do realizacji w warunkach PRL, a przybliżające Polaków do celu zasadniczego - ~~utworzenia~~ ~~niepodległości~~ ~~państwa~~ ~~niepodległego~~ ~~państwa~~.

Zadajemy sobie sprawę, że zgłoszenie przez KPN kandydatów na posłów najpewniej nie zostaną umieszczeni na listach wyborczych, że spotkają ich represje, może zostaną uwięzieni. W odwet za zgłoszenie kandydatów i programu wyborczego KPN przeciwko kandydatom i programowi wyborczemu PZP - dojdzie do kolejnej fali represji wobec Konfederacji Polski Niepodległej. Jesteśmy na to przygotowani i nie boimy się takiego rozwoju wydarzeń.

Zgłoszenie programu i kandydatów KPN do wyborów jest jednak niezbędne przynajmniej z dwu przyczyn. Żąda oswiadytym kłam głoszonej od lat tezie PZPR że jest ona jedyną partią, która może rządzić w Polsce, że stworzyła rzekomo odpowiadający Polakom program. Po drugie - niedopuszczenie przez władze PRL do rzeczywistego wyboru przez społeczeństwo między kandydatami i programem KPN, a kandydatami i programem PZP, a także represje przeciwko KPN uodwodnią ośmiemu społeczeństwu i światowej opinii publicznej, że totalitarna PZPR rozstrzygnęła wyniki głosowania arbitralnie, wcześniej niż wyborcy udadzą się do urn.

W tych warunkach udział w głosowaniu stanie się bezprzedmiotowy, a także szkodliwy społecznie. Jasne stanie się też dla całego komunistycznego wladze nie pozwalają społeczeństwu wybierać między KPN a PZP /PZPR/.

Kierownictwo PZPR doskonale zdaje sobie sprawę z tego, że wolne wybory wygrałaby Konfederacja Polski Niepodległej.

3. Program wyborczy Konfederacji Polski Niepodległej

Program wyborczy zawiera cele ograniczone, możliwe do realizacji w warunkach ustrojowych, politycznych i międzynarodowych PRL. Osiągnięcie tych celów będzie jednak w różnym stopniu, ukałwi przyszłe działania i przybliży Polskę do celu zasadniczego - utworzenia niepodległej Rzeczypospolitej, na miejsce satelickiej PRL.

I. U.S.T.R.O.J. - P.A.S.T.W.O.N.I

1. Głównym zadaniem nowo wybranego SEJMU powinno być pilne opracowanie i uchwalenie Tymczasowej Konstytucji, normującej najważniejsze kwestie funkcjonowania państwa w okresie przejściowym. W oparciu o postanowienia Tymczasowej Konstytucji należy dokonać reorganizacji aparatu władzy oraz przeprowadzić wolne i nieskrępowane wybory do Sejmu Ustawodawczego, który opracuje i uchwali stałą już Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej /RP/.

2. Tymczasowa Konstytucja nie może zawierać postanowień:

- ograniczających w czymkolwiek suwerenność państwa i swobodę jego działań wewnętrznych i międzynarodowych,

- przyznających uprawnienia państwowe lub uprawnienia nadzoru nad działalnością władz państwowych i administracyjnych - partii politycznej /np. PZPR/ czy formacji pozostnie ponadpartyjnej /np. PZP/;

- ograniczających prawa obywateli lub prawa powoływanych przez obywateli związków, partii i stowarzyszeń ze względu na wyrażane przez nich przekonania, światopoglądowe, moralne, religijne, polityczne, społeczne, naukowe, kulturalne i inne, bądź też dyskryminujące obywateli z racji ich pochodzenia, wyznania, narodowości, przekonań, wykształcenia czy przynależności społecznej.

3. Ponieważ wiara katolicka jest wyznaniem przytaczającej większości Polaków, a Kościół katolicki od tysiąca lat związany jest nierozdzielnie z Polską - Tymczasowa Konstytucja powinna wyrażać

stan powszechnego szacunku dla Kościoła katolickiego, uznanie narodowej i moralnej roli jaką spełnia, oraz potwierdzać jego publicznoprawny charakter. Powyższe nie pozostaje w sprzeczności z wymagającą konstytucyjnego potwierdzenia zasadą wolności sumienia i wyznania oraz równych praw dla wszystkich - niezależnie od wyznania, czy też jego braku.

4. Integralną częścią Tymczasowej Konstytucji powinno być potwierdzenie wszystkich praw obywatelskich i obywatela, tak jak je ujmują Międzynarodowe Pakty Praw Człowieka. W oparciu o Tymczasową Konstytucję, Sejm powinien opracować i uchwalić ustawy regulujące szcze gółowe przestrzeganie każdego z praw człowieka i obywatela. W pierwszej kolejności należy wydać ustawy normujące i gwarantujące korzystnie z następujących praw obywatelskich:

a) wolności wyznania, wolności przekonań, wolności badań naukowych, twórczości literackiej i artystycznej,

b) wolności słowa oraz nieskrępowanego działania systemu wolnej prasy i wszystkich środków masowego przekazu, wraz z zapewnieniem możliwości korzystania ze środków technicznych, potrzebnych do realizacji wolności słowa,

c) wolności powoływania przez obywateli związków, partii, stowarzyszeń i innych zrzeszeń o charakterze światopoglądowym, politycznym, społeczno-kulturalnym i innych, oraz warunki ich nieskrępowanego funkcjonowania,

d) równości wobec prawa wszystkich partii i stronnictw politycznych,

6. Wolne wybory - zapewniające równe prawa wszystkim partiom i grupom obywateli w wyrażaniu programów i mandatów, odpowiedzialności ich oraz kontroli aktywności głosowania i obliczenia głosów.

9. Wychowanie młodego pokolenia, rozwój oświaty i nauki, twórczość literacka i artystyczna, rozwój i upowszechnianie kultury, wymiana myśli między Polakami i między Polską a całym światem nie mogą być poddane jakimkolwiek restrykcjom, a w szczególności nie mogą być narzucane wymogami jednej ideologii, programu politycznego, czy teorii społecznej.

6. Należy przywrócić powszechny szacunek polskim siłom zbrojnym. Żołnierz Polski w tradycji narodowej stał się uosobieniem najwyższej ofiarności w walce o niepodległość. Dlatego wojsko polskie i dziś nie może być używane przez nikogo do celów politycznych, nie może być podporządkowane dowódcom obywatelom nie-polskim, ani pozapolskim ośrodkom dyspozycji. Miłość Ojczyzny, honor i wierność wartościom narodowym, ofiarności i gotowość do poświęceń w obronie Polski, niezależność i dziedziczenie całej tradycji wojennej Polaków - powinna cechować całe Siły Zbrojne.

7. Należy wydobyc kraj z narastającego chaosu i zaprowadzić w całej pełni porządek moralny, porządek społeczny, oraz porządek w funkcjonowaniu państwa, administracji oraz gospodarce.

II. P o l i t y k a z a g r a n i c z n a

1. Polityka zagraniczna Polski ma wynikać z zasad moralności i odpowiedzialności międzynarodowej, dążenia do zachowania pokoju i popierania prawa każdego narodu do niepokorzonego przez innych rozwoju, oraz musi realizować polski interes narodowy.

2. Przynależność Polski do ugrupowań międzynarodowych oraz umowy międzynarodowe muszą być zgodne z interesem Polski i nie mogą przekładać nad niego interesu innych państw, lub ugrupowań międzynarodowych. W wykonaniu tej zasady konieczne jest m.in.:

- zbadanie wszystkich umów między Polską a ZSRR i doprowadzenie ich do stanu zgodnego z wyżej podaną zasadą;

- wyjaśnienie zasad przynależności Polski do Paktu Warszawskiego i Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Warunkiem dalszej przynależności Polski do Paktu Warszawskiego musi być rygorystyczne przestrzeganie zasady, że państwa - strony tego układu zobowiązane są do udzielania sobie pomocy militarnej wyłącznie w Europie, wyłącznie na niewątpliwie wniosek legalnego rządu kraju napadniętego przez inne państwo i wyłącznie w warunkach niespróbowanej agresji, przy czym ocena czy jest to rzeczywistość niespróbowanej agresji zależy wyłącznie od rządu polskiego. Próba podjęcia działań sprzecznych z tymi zasadami, a w szczególności podjęcie przez państwo czy państwa Paktu Warszawskiego działań agresyjnych, takich jak interwencja w Czechosłowacji w 1968 roku - automatycznie spowodują wystąpienie Polski z tego układu. Warunkiem dalszej przy-

należności Polski do RWPG jest odrzucenie zasady nadrzędności interesu tzw. wspólnoty socjalistycznej nad interesami narodowymi poszczególnych państw członkowskich, zaprzestanie ingerowania ponadnarodowego ośrodka dyspozycji gospodarczo-politycznych, a podejmowanie działań zgodnych z narodowymi interesami państw, wynegocjowanych w warunkach całkowitej niezależności i równości.

3. Polityka zagraniczna Polski winna prowadzić do:

- tworzenia warunków międzynarodowych zapewniających Polsce należyty rozwój i bezpieczeństwo;

- poszanowanie pokoju światowego, bezpieczeństwa i sprawiedliwości międzynarodowej, likwidacji podziału świata na bloki i strefy wpływów. Podstawowym warunkiem zachowania pokoju i bezpieczeństwa w Europie jest uzgodnione i kontrolowane wycofanie wszystkich obcych wojsk na własne terytoria;

- zachowania - na zasadach wzajemności - przyjacielskich i dobrosąsiedzkich stosunków z wszystkimi narodami i państwami sąsiadującymi z Polską, a także z wszystkimi pozostałymi państwami i narodami;

- spełnianie dobrych usług w stosunkach między przeciwnymi blokami i wielkimi mocarstwami. Układy sojusznicze z ZSRR i udział Polski w Pakcie Warszawskim i RWPG nie powinny stać na przeszkodzie w rozwoju przyjaznych i obustronnie korzystnych stosunków z innymi wielkimi mocarstwami, zwłaszcza Stanami Zjednoczonymi, wielką Brytanią, Chińską Republiką Ludową i Japonią, oraz z państwami innych ugrupowań, zwłaszcza NATO;

- powstrzymanie lub cofnięcie wszystkich aktów agresji i interwencji wobec innych państw, również wówczas, gdy aktów tych dopuściły się państwa związane układami sojuszniczymi z Polską. W szczególności polityka Polski winna dążyć do cofnięcia interwencji wietnamskiej w Kambodży i interwencji radzieckiej w Afganistanie - co mogłoby nastąpić w wyniku porozumień międzynarodowych zawartych tak, aby nie narużyć niczyjego prestiżu i niczyich usprawiedliwionych interesów oraz zapewnić narodom pełne prawo do samostanowienia o swoim losie i należyta pomoc międzynarodową do odbudowy. Konieczne jest również doprowadzenie do wycofania wszystkich obcych wojsk, które na cudzym terytorium znalazły się w wyniku interwencji, niezależnie od tego, jak dawno ta interwencja nastąpiła.

- powszechnego uznania prawa Niemców do zjednoczenia i życia w jednym państwie. Realia międzynarodowe podowują, że zjednoczenie Niemiec może nastąpić w wieloletowym procesie, które będzie częścią ogólnego procesu likwidacji podziałów i zjednoczenia całej Europy Ojczyzn - niepodległych i odrębnych. Zjednoczone Niemcy powinny przyjąć na siebie ograniczenia militarne oraz uznać nienaruszalność istniejących granic, w tym granicy na Odrze i Nysie. Należy dążyć do trwałego pojednania polsko-niemieckiego w duchu listu Episkopatu Polskiego do Episkopatu Niemieckiego w tysiąclecie Chrztu Polski.

- zażądanie konfliktów międzynarodowych, jeśli mogą naruszyć pokój europejski i światowy.

W szczególności, postępując z równym zrozumieniem i życzliwością dla obu stron tragicznego konfliktu na Bliskim Wschodzie - Polska powinna oddziaływać na takie jego rozwiązanie pokojowe, które gwarantował będzie bezpieczne istnienie narodu i państwa Izrael na obszarze który otrzymał wysiłkiem kilku pokoleń, poszanowanie praw, interesów i bezpieczeństwa wszystkich narodów i państw arabskich, oraz uznanie prawa do ojczyzny dla wszystkich ludzi, którzy na tym terytorium urodzili się albo żyją obecnie. Istnienie państwa Izrael nie może być wykorzystywane przeciwko tym Żydom, którzy zgodnie z prawami człowieka dobrowolnie wybrali, bądź też chcą wybrać, miejsce zamieszkania na terenie jakieokolwiek innego kraju.

III. P o l i t y k a w e w n e j - t e r y t o r i a l n a i s p r a w y o s w i a t y i k u l t u r y

1. Należy w pełni przywrócić prawo rządności. Działalność władz i organów administracji państwowej, terenowej, samorządowej i gospodarczej może odbywać się wyłącznie w granicach wyrażnie określonych przez ustawy i podlegać kontroli prawnej i społecznej. Stosowanie przepisów niezgodnych z postanowieniami ustaw, ograniczających je, bądź wydanych bez ustawowego uchylenia czy też niezgodnie z ich duchem i intencją ustawodawcy - powinno być natychmiast i przykładnie karane.

2. Śluszność każdego przypadku pobawienia lub ograniczenia obywatela bez wyroku sądowego - powinna być zbadana przez sąd w jawnym postępowaniu procesowym.

3. Obywatel powinien mieć możliwość zaskarżenia przed sądem każdej decyzji i działania władz i organów administracji, jeśli naruszają jego uzasadniony interes.

4. W całej rozciągłości powinna być stosowana zasada, że obywatelowi wolno jest czynić wszystko, czego w sposób wyrazny nie zabrania ustawa.

5. Natychmiast należy zlikwidować wszelkie relikty okresu stalinowskiego takie jak Sztaba Bezpieczeństwa - bezpośredni kontynuator UB, urzędy kontroli prasy, publikacji i widowisk oraz radiostacje zagłuszające. Powinny zostać unieważnione wszystkie przepisy administracyjne i ~~zabraniające~~ praktyki ograniczające wolność i swobodę poruszania się i swobodnego wyboru miejsc zamieszkania przez obywateli, w tym również wyjazdów za granicę - osasowo i na stałe.

6. Wszystkie istniejące organa samorządu terytorialnego, środowiskowego, gospodarczego oraz spółdzielczego i spółdzielnie pracy powinny z udziałem wszystkich uprawnionych bądź członków dokonać demokratycznego wyboru swych władz - pod rygorem natychmiastowego rozwiązania. Władze administracyjne powinny zapewnić wszelkie ułatwienia dla powstania nowych samorządów, spółdzielni oraz związków, zrzeszeń i stowarzyszeń społecznych.

7. Należy zreferować system oświaty w taki sposób, aby nauka w obywatelskiej szkole powszechnej trwała przez lat dwanaście, a obywatel przez lat dziesięć w szkole pod-

stawowej ogólnokształcącej, a przez następne trzy lata w szkole średniej ogólnokształcącej lub zawodowej. O nauce w szkole średniej ogólnokształcącej lub zawodowej powinny decydować wyłącznie aspiracje, zainteresowania i zdolności ucznia. Zadaniem szkoły powszechnej ma być przede wszystkim rozwinięcie osobowości ucznia.

8. Uczniowie szkół powszechnych mogą pobierać lekcje religii za zgodą swych rodziców. Od decyzji większości rodziców zależy, czy nauka religii powinna odbywać się w szkole w ramach normalnych zajęć czy też poza szkołą.

9. Wszystkim chętnym maturzystom należy umożliwić pobieranie nauki w szkołach wyższych. Wymaga to reformy szkolnictwa wyższego.

10. Należy zlikwidować faktyczny państwowy monopol wydawniczy oraz monopol posiadania zakładów poligraficznych. Trzeba podjąć natychmiastowe kroki zmierzające do szybkiego - przynajmniej dostatecznego - wzrostu ilości wydawanych książek i ich nakładów.

11. Konieczna jest całkowita reforma systemu produkcji filmów, działość teatrów oraz innych zespołów form twórczości, aby umożliwić im pod względem ideowym i artystycznym od władz państwowych i przekazać dyspozycje nad nimi swym twórcom.

IV. P o l i t y k a g o s p o d a r c z a i s p o ł e c z n a

1. Nadrzędnym celem gospodarki narodowej jest zaspokajanie rosnących potrzeb obywateli i całego społeczeństwa. Celowi temu podporządkowane być muszą wszelkie działania ekonomiczne, inwestycyjne, handel zagraniczny itp. Zaspokajanie potrzeb narodu nie jest ekwiwalentem za dobrą pracę obywateli, lecz racją bytu prowadzenia gospodarstwa narodowego.

2. Należy racjonalizować nacjonalizację przemysłu i innych dziedzin gospodarki, ograniczając ją do właściwych, kluczowych zakładów pracy. W przemyśle drobnym, budownictwie, handlu i usługach trzeba umożliwić tworzenie zakładów będących własnością poszczególnych obywateli, bądź powołanych przez nich spółek.

3. Konieczne jest zniesienie centralnego planowania dyrektywnego oraz rozwiązanie większości ministerstw gospodarczych i Komisji Planowania. Rząd zrezygnuje ze sztywnego kierowania procesami gospodarczymi, ograniczając się do stosowania interwencyjnego gospodarczego w postaci pieniądza, kredytów, podatków, ceł i polityki cenowej. Drugokrotowe kierunki rozwoju wytyczać będzie Rada Rozwoju Gospodarstwa Narodowego. Przedsiębiorstwa państwowe - poza zakładami użyteczności publicznej takimi jak koleje czy łączność - zostaną uwolnione od ciężaru ingerencji planu centralnego i otrzymają samostanowienie. Powołane w tych przedsiębiorstwach samorządy pracownicze powoli przejmą rolę uspołecznionego właściciela. Przedsiębiorstwa prowadzić będą działalność gospodarczą na własny rachunek i ryzyko, co musi być do zwiększenia wydajności i efektywności. Państwo popierać będzie konkurencję między przedsiębiorstwami tak, aby przyniosło to jak największą korzyść społeczeństwu.

4. Należy przywrócić właściwą rolę

bietywnemu mechanizmowi dostosowania struktury produkcji i podaży do struktury popytu, a także przywrócić pieniądźowi rolę powszechnego ekwiwalentu towarów i usług.

5. Konieczna jest reorganizacja systemu bankowego. Należy przywrócić Bank Polski jako bank emisyjny, zapewniając mu pewną niezależność od rządu. Pod kierunkiem Banku Polskiego trzeba możliwie szybko doprowadzić do wymieniałości złotego. Powołany zostanie rynek kapitałowy w celu finansowania rozwoju przedsiębiorstw. System podatkowy oparty będzie na podatkach dochodowym i majątkowym, przy zniesieniu w zasadzie podatku obrotowego oraz pozbawieniu polityki podatkowej charakteru narzędzia walki klasowej.

6. Należy znieść państwowy monopol handlu zagranicznego. Konieczne jest pilne zlikwidowanie obecnego deficytu handlowego i dokonania konwersji długów zagranicznych, przy czym trzeba omdwić spłaty długów udzielonych wyraźnie w złej wierze - dla podtrzymania wiary komunistów nad Polską. Wymiana handlowa winna być bardziej zróżnicowana ekonomicznie, a w szczególności należy podjąć starania o sblizenie się handlowe do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

7. Produkcja rolna powinna być oparta na nowoczesnym, indywidualnym rolnictwie rodzinnym, przy zapewnieniu mu najlepszych bieżących i perspektywicznych możliwości rozwoju. W szczególności należy zmniejszyć obciążenie finansowe wsi, zapewnić dostateczne kredyty i zaopatrzenie materiałowo-techniczne, popierać sensowne scalanie gruntów i powiększanie obszaru gospodarstw, a przez racjonalne ceny na produkty rolne i środki produkcji dla rolnictwa zapewnić rentowność gospodarki i jej należyty rozwój. Deficytowe państwowe gospodarstwa rolne będą rozwiązane, a ziemia przekazana przewidzianym rolnikom. Poparcie dla indywidualnych gospodarstw powinno być rozszerzone także na autentyczne spółdzielnie produkcyjne oraz samorządne, spółdzielcze formy zaopatrzenia i bytu. Konieczne jest szybkie podniesienie warunków życia na wsi.

(D.c. w następnym numerze)

MOIM ZDANIEM

Komu i dlaczego zarzucić?

Leszek Moczulski, Romuald Szeremietiew, Tadeusz Stański - snów w czasach wziętych. Powód? Z punktu widzenia formalno-prawnego! Niektórzy sędziowie Sądu Najwyższego "ze srogiemieniem" odnieśli się do argumentów warszawskiego Prokuratora Wojewódzkiego i dlatego uwzględnił przeciw wobec decyzji składu sędziowskiego Sądu Wojewódzkiego postawienia podądnych na wolnej stopie. Czy subiektywnie był dyspozycyjny wobec zwierzchności, czy też działał zgodnie z własnym sumieniem - pozostało zapewne tajemnicą. Obiektywnie rzecz rozpatrując można stwierdzić: Udowodnił "najwyżsi kapłani" inn. polsko-ludowej Tamidy słabość intelektualną, ideologiczną, polityczną Władzy Sądowej urzędowo rebotniczo-chłopską. Bo dziełom broni argument o "następowaniu przez oskarżonych dzie-

arzesztu tymczasowego". Tam, że walno telewizji, radiu, prasie obrzucać inwektywami KPN i objęte aktami oskarżenia Kierownictwo tej powstałej legalnie partii, drugiej zaś stronie powinno być wolno jedynie bić się w skrzesane pierś i skaniać o łagodny wymiar kary? Też od ideowców, ludzi nie będących na ścieżce państwa obcego, i trudno się spodziewać.

Pytam więc nie tylko ja, i nie po ras pierwasy! Dlaczego sternicy propagandy PRL nie puścili tropem Moczulskiego, Szeremietiewa, Stańskiego tabunu dziennikarzy, fotoreporterów, polemistów najgłębszych, którzy w obecności setek ludzi wchodziłi by w dysputę z koncepcjami KPN-u? Czyżby zjeżdżli się totalnej kompromitacji? Je śli tak, to albo ośli upór kieruje tymi, ce represyjnymi metodami walczą z "ideami r. -czywiście niezależnej Polski", albo też wypębiają oni tylko polece- nia rządu państwa obcego, Kim więc są...? Trudno przewidzieć los sądnego Kierownictwa KPN. Od niuansów krajowych i zagranicznych zależy coś sto wyrok w procesie politycznym. Ale jedno jest pewne! Ponowne wadzenie za kraty trójki oskarżonych spowodowało wzrost zainteresowania sprawą, o którą oni walczą, a także jej idealizację w świadomości zbiorowej. Dlatego im surowy zapadnie wyrok sądowy - tym większa przychylność społeczną zyskają skazani. Idei zaś Państwo Sędziowie i Prokuratorzy nie zamkniecie do więzienia, gdyż izolowanych wynawców zastąpią woini. A gdy i tych dopadnie, to w ich ślady pójdą następni. Tak zawsze rodzi się i wzrasta eskalacja konfliktów. Skutek? Trudny do przewidzenia w szczególności, chociaż jednoznacznie negatywny dla dzisiejszych decydentów. Dla tych "posusznych" z aparatów śledzenia i orzekania - na dodatek hańbiący.

Uważam, że w zaistniałej sytuacji śaden uczyliwy Polak nie zawaha się zaprezentować głośno, jawnie, w formie zorganizowanej przeciw państwu bezprawiu autorstwa sędziów Sądu Najwyższego PRL.

1-1 Hieronim Debrzawski

Apel Komitetu

Sędzi Komitet Obrony Więzionych za Przekonanie przy Zarządzie Regionalnym NSZZ "Solidarność" Ziemi Łódzkiej awraco się do wszystkich zakładowych organizacji NSZZ "Solidarność"

o tworzenie

ZAKŁADOWYCH KOMITETÓW OBRONY WIEZIONYCH ZA PRZEKONANIA
Im więcej nas, tym skuteczniejjsze, nasze działania.

Ranki informacyjne:
873-40 w.42 i 460-98 - Kuberski
678-88 w.83 - Wiśniewski

Pierwszy Zakładowy Komitet Obrony Więzionych za Przekonanie powstał 28.04.1981 r. w Zakładzie Odlewniczym "Polmatek-Włama".

ZESPÓŁ REDAKCYJNY: Zbigniew Kubiak, Wojciech Kuberski, Piotr Radowski, Anna Jopkiewicz-red, techniczny
adres redakcji: 92-320688, ul. Niciarzy 41/45 Zakład Odlewniczy, Polmatek-Włama, tel. 873-40 w.42, 460-98